

Dosarul nr.2rac-768/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : D. Sușchevici)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Daniliuc Nicolae în interesele Irinei Zaharova Irina, și Zaharova Irina în interes propriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zaharova Irina, împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen legal a plângerii, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021 prin care s-a respins apelul declarat de Zaharova Irina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 septembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 20 ianuarie 2020, Zaharova Irina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la judecare în termen legal a plângerii, încasarea prejudiciului moral în sumă de 375 000 lei, cauzat prin încălcarea dreptului la examinare în termen legal a plângerii din 13 august 2019, în ordinea art. 313, alin. (4) din Codul de procedură penală și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În motivare a indicat că, la 13 august 2019, Zaharova Irina a depus o plângere judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana împotriva acțiunilor ilegale ale Procurorului General al Republicii Moldova.

Potrivit art. 313, alin. (4) din Codul de procedură penală o astfel de plângere se examinează de către judecătorul de instrucție în termen de 10 zile, la caz, plângerea a fost depusă în instanța de judecată la 13 august 2019, iar judecătorul de instrucție a examinat plângerea abia la 16 decembrie 2019.

Reclamantul a indicat că, instanța de fond a încălcat în mod flagrant termenul legal de examinare a plângerii și în așa circumstanțe Irinei Zaharova i-a fost violat dreptul la judecare în termen legal a plângerii din 13 august 2019.

Astfel, odată ce este încălcat dreptul la examinare de către instanța de judecată națională a plângerii Irinei Zaharova îi sunt cauzate daune morale pentru faptul că o instanță națională, care este obligată să respecte drepturile oricărei persoane, încalcă flagrant dreptul autorului plângerii la judecare în termen legal al plângerii sale și instanța de judecată națională îi demonstrează autorului plângerii că el nu este nimeni în fața unei instanțe naționale și că instanța națională poate în orice moment să încalce oricare dintre drepturile sale și nu poartă nici o responsabilitate.

O reparație echitabilă a prejudiciului moral pentru încălcarea dreptului la judecare în termen legal al plângerii din 13 august 2019, ar constitui suma de 375 000 lei.

Reclamantul a solicitat constatarea faptului încălcării dreptului Irinei Zaharova la judecare în termen legal a plângerii, încasarea prejudiciului moral în sumă de 375000 lei, cauzat prin încălcarea dreptului la examinare în termen legal a plângerii din 13 august 2019, în ordinea art. 313, alin. (4) din Codul de procedură penală și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 09 septembrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Zaharova Irina a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 06 octombrie 2020, Zaharova Irina a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 09 septembrie 2020, și pronunțarea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, a fost respins apelul declarat de Zaharova Irina și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 09 septembrie 2020.

La 19 martie 2021, Zaharova Irina, reprezentată de Daniliuc Nicolae, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

La 21 aprilie 2021, Zaharova Irina, reprezentată de Daniliuc Nicolae, și în interes propriu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Cu referire la termenul de depunere a recursurilor instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 03februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de comunicare Curtea de Apel Chișinău a comunicat decizia motivată participanților la 11 martie 2021.

Cererile de recurs au fost declarate la 16 martie 2021 și 21 aprilie 2021 respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 12 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat potrivit dovezii de la fila dosarului 186.

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Daniliuc Nicolae în interesele Irinei Zaharova Colegiul reține următoarele :

În conformitate cu art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că, cererea de recurs declarată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2021, este depusă și semnată în interesele Irina Zaharova, de avocatul Daniliuc Nicolae.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în procesul civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260-XV din 19.07.2002 profesia de avocat poate fi exercitată de persoana care are cetățenia Republicii Moldova, în privința căreia nu a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară sub forma tutelei, are diplomă de licențiat în drept sau echivalentul acesteia, se bucură de o reputație ireproșabilă și a fost admisă în profesia de avocat după susținerea examenului de calificare.

Totodată, art. 25 alin (1) lit. a) al Legii cu privire la avocatură stabilește că, licența pentru exercitarea profesiei de avocat se retrage în cazul neexercitării repetate, în decursul unui an, a atribuțiilor, dacă anterior avocatului i s-au aplicat sancțiuni disciplinare.

Colegiul reține că, potrivit deciziei Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 07 decembrie 2020 avocatului Daniliuc Nicolae i s-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de retragerea licenței pentru exercitarea profesiei

de avocat, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 08 februarie 2021 s-a respins cererea lui Daniliuc Nicola cu privire la suspendarea deciziei.

Prin urmare, cererea de recurs depusă de către Daniliuc Nicolae în interesele Irinei Zaharova este semnată de o persoană neîmputernicită, or, la data de 19 martie 2021, acesta nu mai avea dreptul de a practica profesia de avocat și să reprezinte în instanță clienți.

Prin prisma art. 11 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, nu se admite acordarea de către avocat a asistenței juridice de reprezentare a intereselor în instanța de judecată în alt temei, decât în baza contractului de asistență juridică, iar mandatul avocațial reprezintă un act juridic de confirmare a împuternicirilor avocatului în raport cu terții și/sau instanța de judecată.

Deci, urmare a retragerii licenței de avocat, Daniliuc Nicolae nu are calitatea de reprezentant a Irinei Zaharova în procesul civil, iar semnarea și depunerea cererii de recurs de către aceasta contravine prevederilor art. 75 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

Astfel, Colegiul constată că, cererea de recurs este depusă de o persoana care nu este în drept să-l declare.

Cu referire la recursul declarat de Zaharova Irina în interes propriu Colegiul reține următoarele :

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Zaharova Irina, în interes propriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și c) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Daniliuc Nicolae în interesele Irinei Zaharova Irina, și Zaharova Irina în interes propriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari